

get som helst Krav, har ikke kunnet komme med noget Ultimatum, at kun under den og den Forudsætning vilde man gaa med dertil. Det er ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem fremførte om disse Forhold.

K. M. Klausen: Naar det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Schack) ikke mener, at jeg kan bevise noget som helst med Hensyn til Sømænds Ammer, er jeg i det heldige Tilfælde at kunne henvise til en Udtalelse i Rigsdagstidenden af Kaptajn Trolle, som ærligt og redeligt tilstod, at han havde haft Amme med, da han var sendt op til de nordlige Farvande med et Skib. Der kan skaffes mange, mange Beviser paa, hvorledes de Herrer Søofficerer maa have en gammel erfaren Sømænd ved deres Side, naar de skulle ud paa Togter, de ikke kende noget til. Hvad „Viking“s Fører angaar, skulde han, da han kom ud med dette det største Sejlskib, Marinen ejer, passere Linien. Nu er det Skik, at naar et Skib skal passere Linien, skal en Sømænd jo døbes — jeg ved ikke, om det ærede Medlem har passeret Linien, det er vel ikke meget troligt —, og den første, der skulde døbes, da de passerede Linien, var Chefen, det var Marineofficeren; saa langt havde han aldrig været nede før, men han havde en dygtig gammel Skipper ved sin Side, saa det gaar jo nok godt med Skibet. Men medens vi ere inde paa „Viking“, vil jeg sige, at da „Viking“ laa omme paa Sydamerikas Vestkyst, var der en Søofficer her i København, der telegraferede om, hvorledes Skibets Fører — det var en Koffardikaptajn — skulde indtage sin Last af Salpeter. Men hvis han havde stuvet sin Salpeterlast, som han fik Ordre af Søofficeren til, sige de Folk, som kende Sagerne, at saa vare de aldrig komne rundt Kap Horn, men han stuede sin Last, saaledes som en Sømænd forstaar at stuve, ikke som en Marineofficer, for en Marineofficer har jo slet ikke nogen Forstand paa at stuve en Last, hvorfra skulde han have lært det, hvad kender han til det? Saa spørger det ærede Medlem, om jeg ikke er pensioneret Lærer. Nej, jeg er ikke Pensionist, det overlader jeg til det ærede Medlem. Jeg har været ved Københavns Kommuneskoler i 20 Aar, og jeg har taget min Afsked, men jeg har ikke søgt Pension; jeg ernærer mig ved mit Arbejde og udelukkende ved mit Arbejde.

Schack: Det er Tegn paa, hvad Forstand det ærede Medlem har paa, hvad

han taler om, naar han siger som noget nedsættende om Chefen paa „Viking“, at han ikke havde passeret Linien. Som om man behøvede at passere Linien for at blive Sømænd! Tror han ikke, at de Folk, der sejle f. Eks. paa Island og Grønland, blive nok saa gode Sømænd som de, der sejle over Linien? Det er kun et Bevis paa Løsheden af de Argumenter, det ærede Medlem kommer med, at han virkelig tror, at man behøver at passere Linien for at blive Sømænd.

Med Hensyn til Stuvningen af Lasten i „Viking“ da var det ikke en Ordre, der var given af den Søofficer, der var om Bord; han var Lærer, og han havde end ingen Ret til at give Kaptajn Klausen nogen Ordre. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem hentyder til; men maa jeg ikke gøre opmærksom paa et Par Ord, som det ærede Medlem har sagt under Behandlingen af Finansloven 1904—05. Der siger det ærede Medlem, at naar man kommer fra Krigsministeriets Budget til Marineministeriets Budget, er det som at komme fra lumre Kasematter ud i den friske Søluft. Da saa det ærede Medlem altsaa saaledes paa Marineministeriets Budget, men i Dag har han en ganske anden Opfattelse, rimeligvis fordi jeg har draget Sløret væk fra ham. Han tror saa ofte at have draget Sløret bort fra andre; nu har jeg klædt ham lidt af for hans Storhed. Jeg skal altsaa til Slutning kun sige, at det ærede Medlem endnu ikke er kommen med et eneste Bevis for sin usandfærdige Paastand om Søofficererne.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning, men jeg giver ikke Ordet for flere korte Bemærkninger, vi maa vende tilbage til Forhandlingen om Finansloven.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem (Schack) talte om Farten paa Grønland, at der kan man ogsaa blive uddannet til Sømænd. Ja, det er nok den Fart, som giver de bedste Sømænd; men vi have desværre kun faa Sejlskibe tilbage, og paa dem ser man ingen Søofficerer, der holde de deres Næse fra, thi det er ikke nogen morsom Fart. Der er ikke en eneste Søofficer i den grønlandske Marine, den overlade de til den private Sømændsstand, og det er ogsaa klogt.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Maa jeg bede om Ordet for en